

така се смѣсиха за окото, че трудно бѣше да се знае кой е нашъ и кой е противникъ.

Продължавахме да лежимъ по грѣбъ и съ затаенъ дѣхъ почнахме да следимъ двубоя въ висинето, въ което тѣй бързо се стопяваха малкитѣ синкави пламъчета на стрелящитѣ картечни дула. Никой не искаше да отстѣпи, всѣки искаше да победи. Въ тази двойка упоритостъ борбата продължи съ страшно напрежение за тѣхъ и за насъ долу, които съ изпъкнали зеници напрѣгахме погледитѣ си. Скоро въ единъ отъ апаратитѣ светна малко червено пламъче, загуби се, разрастна се отново и бързо угасна, защото въ този моментъ апаратътъ почна стремглаво да пада надолу като камъкъ въ бездна. Едва сега се поразмърдахме, за да сторимъ мѣсто на небесния гостъ, който съ тѣпъ, страхотенъ трѣсъкъ пристигна между насъ.

Широки огнени езици заискрѣха буйно, като че десетки ржце се огъваха и бързо изпращаха безвъзвратно нѣщо скжпо. Малка кожена чанта, отскокнала на десетина крачки отъ мѣстото на удара, бързо обгорѣ отъ бензиновия пластъ и угасна. За нѣколко минути само това остана — кожената чантичка. Тя съдържаше служебнитѣ книжа на самолета, отъ които се виждаше и бойната задача, възложена на поручикъ Fel. Edward. Тукъ се намѣри и едно писмо на поручика